

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 111/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. K., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. K. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. januára 2004 doručená sťažnosť Ing. J. K., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02, ktoré sa týkalo „Nahradenia vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode bytu“.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 791/02 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk a úhradu trov jeho právneho zastúpenia.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Ak ústavný súd zistí, že sťažnosť sa týka toho istého sťažovateľa a tej istej veci (v danom

prípade toho istého súdu a toho istého konania pred ním), sťažnosť odmietne ako neprípustnú už po jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. I. ÚS 197/03 zistil, že vo veci, v ktorej rozhoduje v tomto konaní, už bolo rozhodnuté tak, že sťažnosť bola uznesením z 5. novembra 2003 odmietnutá pre zjavnú neopodstatnenosť. V tejto sťažnosti namietal sťažovateľ porušenie toho istého základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v tom istom konaní (13 C 791/02 Okresného súdu Košice I) a skutkovým dôvodom boli zbytočné prieskumy. Na totožnosti s touto vecou a prejednávanou vecou nemení nič to, že v posudzovanej sťažnosti sťažovateľ namietol aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože skutkový dôvod zostáva ten istý a citovaný článok dohovoru chráni účastníka konania pred zbytočnými prieskumami, ak požaduje prerokovanie záležitosti účastníka v primeranej lehote.

Od rozhodnutia vo veci sp. zn. I. ÚS 197/03 do podania sťažnosti v tomto konaní (8. január 2004) nedošlo k žiadnym takým skutkovým alebo právnym zmenám, ktoré by opodstatňovali záver o tom, že nejde o tú istú vec v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Z týchto dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako neprípustnú. V dôsledku odmietnutia sťažnosti sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa.